

Onheilsprofetieën en duisternis

Woyzeck – een waanopera.

Project Wildeman en Silbersee. t/m 21-6.

★★★★☆

Circus van de honger. The Young Ones. t/m 21-6.

★★★★☆

TERSCHELLING Oerol roept bij theatermakers gelukzalige gevoelens op. Twee jonge groepen hebben vooral oog voor het duistere.

Een hartelijke ontvangst kan je het niet noemen, bij de voorstelling *Circus van de honger* van The Young Ones, een groep van twintig jonge komedianten uit Nederland en Oekraïne. Ze hebben in een weiland een circustent opgeslagen. De directrice schreeuwt de bezoekers toe:

'You! In!' en 'You! OUT!' En dan word je ofwel naar de buitentribune gestuurd, ofwel de bloedhete tent ingeloodst, omringd door clowns die uit een horrorfilm lijken te zijn weggelopen.

Het circus is dolgedraaid. Wellust, geweld, slavernij en blinde woede maken de dienst uit. Je moet er het programmaboekje even bij pakken om de maalstroom van (prachtig vormgegeven) duisternis te duiden. Dan lees je – aha! – dat het circus voor 'het oude Europa' staat. Het komt niet meer goed met het Avondland.

Nog somberder, maar minstens zo mooi vormgegeven, is de muziekvoorstelling *Woyzeck – een waanopera*, een samenwerking tussen de vier heren van het muziektheaterge-

zelschap Project Wildeman en de vier dames van operagroep Silbersee. De Wildemannen stonden vorig jaar ook op Oerol, met een woest masculien schreeuw- en drumritueel. Dit keer komen ze met een meer verhalende productie.

De makers hebben het oude verhaal van Georg Büchner over een man die ten prooi valt aan de waanzin en zijn vriendin vermoordt, bewerkt: zij focussen op Woyzecks gekte. Omringd door zijn eigen hallucinaties stevent Woyzeck op zijn noodlot af. De Silbersee-vrouwen zingen gierend en daverend. De Wildemannen brullen en hijgen als vanouds. De een na de andere grens wordt overschreden en ja, dat ont-aardt in de dood. Akelig mooi.
KIRSTEN VAN SANTEN